

कितबोधूर्तः ॥३०॥ सर्वदेवतादिकं अतिथिरेवयस्यससर्वीतिथिः ॥३१॥ ब्रम्हदेवः क्लेव्यान्दीनभावणेनमिथ्याशपथादिनावा ॥३२॥ अपवर्गे आह् स्वमाप्तौ हीयमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तस्वधे-
त्यादिवचनं गवानृतं अनृतनगोदापथस्यपापं ॥३३॥ सोमक्षयोदहीः आरण्यं मृगादिमांसं च यदा प्राप्ते तदेव आह् स्वकालः ॥३४॥ स्वधोच्यतामिति प्रदात्राङ्गैः अस्तस्वधेति आह् स्वधोबदेव एवमुत्तरत्र मुदितानीति
करीपि तृणाभित्यर्थतः ॥३५॥ ३६॥ पुण्येति पुण्याहं भवं नो ब्रुवंति तियजमानेन प्रोक्ते ३७ पुण्याहमस्त्विति ब्राम्हणा ब्रुयुः देवं सौंकारं ॥३७॥ देवं प्रोक्तं कारस्थाने प्रोप्यं तदेव ताः पुण्याहमस्त्विति प्रतिबेदित्य

अत्र तीकितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् ॥ पश्चाच्च पीतवान् सोमं सराजन्केतनक्षमः ॥३०॥ अनेपित्वा धनं पूर्वदारुणैरपि कर्मभिः ॥ भवेत्सर्वोतिथिः पश्चात्सरा-
जन्केतनक्षमः ॥३१॥ ब्रम्हविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रियायच्चाजितं धनं ॥ अदेयं पितृविश्रेभ्यो यच्चैकैव्यादुपार्जितं ॥३२॥ क्रियमाणे पवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ ॥ न
व्याहरति यद्यक्तं तस्याधर्मो गवानृतं ॥३३॥ आह् स्व्य ब्राम्हणाः कालः प्राप्तं दधिधृतं तथा ॥ सोमक्षयश्च मांसं च यदारण्यं युधिष्ठिर ॥३४॥ आह्वापवर्गे विप्रस्य
स्वधोर्वै मुदितो भवेत् ॥ क्षत्रियस्यापि यो ब्रूयात्प्रोयंतां पितरस्त्विति ॥३५॥ अपवर्गे तु वैश्यस्य आह् स्व्यमभिधातव्यं स्वस्ति न इन्द्रस्य भार-
त ॥३६॥ पुण्याहवाचनं देवं ब्राम्हणस्य विधीयते ॥ एतदेव निर्गोकारं क्षत्रियस्य विधीयते ॥३७॥ वैश्यस्यैवैवक्तव्यं प्रोयंतां देवता इति ॥ कर्मणा मानुष्यै-
राविधिपूर्वकं तं शृणु ॥३८॥ जातकर्मोदिकाः सर्वास्त्रिषु वर्णेषु भारत ॥ ब्रम्हक्षत्रे हि मे त्रोक्तं वैश्यस्य च युधिष्ठिर ॥३९॥ विप्रस्य रसनां मौजो मर्षी राजन्य-
गामिनी ॥ बाल्वजीह्वेवैवैश्यस्य धर्म एष युधिष्ठिर ॥४०॥ दातुः प्रतिग्रहीतुश्च धर्मो विमो शृणु ॥ ब्राम्हणः स्यान्नृतेः धर्मः प्रोक्तः पातकं संज्ञितः ॥४१॥ चतुर्गु-
णः क्षत्रियस्य वैश्यस्याष्टगुणः स्मृतः ॥४२॥ नान्यत्र ब्राम्हणोऽध्यायात्पूर्वविप्रेण केतितः ॥ यवीयान्पशुहिंसायां तु ल्यधर्मो भवेत्सहि ॥४३॥ तथाराजन्ये च यथाभ्यायघ-
श्रीयान्तु केतितः ॥ यवीयान्पशुहिंसायां भागार्थं समवानुयात् ॥४४॥ देवं वाप्यथ वापित्र्यं योऽश्रीयाद्ब्राम्हणादिषु ॥ अस्मातो ब्राम्हणो राजस्तस्याधर्मो गवानृतं ॥४५॥

र्थः कृते क्रियां अनुष्ठानकर्ममिति वाच्यं वैश्यस्य च मे त्रोक्ता इत्यनुवंगः ॥३९॥ राजानमेव ला मौलीमुंजमया मोर्वीधनुर्न्या बाल्वजीबल्वजस्तृणविशेषतन्मयी ॥४०॥ धर्मो दातुः अधर्मः प्रतिग्रहीतु रिति ता-
बुभ्रोऽशृणु तत्राधर्मो न स्यान्नान्यत आह् ब्राम्हणस्येति एककर्षीपणार्थे अनृतवस्तु ब्राम्हणस्य यावानधर्मो भवति स एव चतुर्गुणः क्षत्रियस्याष्टगुणो वैश्यस्य तावान् धर्मो भवतीत्यर्थः सार्धं प्रोक्तः ॥४१॥ नेति यः
पूर्वस्य निमंत्रयितुरश्रातिसंज्ञायान् परस्याश्रातयवीयान् तत्र ब्राम्हणेन केतितः सन्यदियवीयान् भवेत्तर्हि यथापशुहिंसायाः पूर्णपापं प्राप्नुयात् सन्त्रियादिनो केतितः सन्यदियवीया न्यान्तर्हि यथापशुहिंसायाः अ-
र्धपापं प्राप्नुयादितिल्लोक्तद्वयार्थः ॥४२॥ ४३॥ ४४॥